

การพัฒนาแบบชุดการจัดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท

THE DEVELOPMENT OF AN INSTRUCTIONAL MODEL ON GIVING GUIDANCE TO MAKE THE SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN CHAINART RESTRAIN THEIR DESIRE TO HAVE PREMATURE SEX

ฐิติวัสส์ สุขป้อม* สันทนา วิจิตรเนาวรัตน์** เกษมศรี อัสวศรีพงษ์ธร***

Thitiwas Sukpom, Santana Wichinaowaratana, Kasemsri Asawasripongtorn

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (1) เพื่อพัฒนาแบบชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท (2) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท (3) เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท 3.1) เปรียบเทียบการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล 3.2) เปรียบเทียบการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ของกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาแบบชุดกิจกรรมฯ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นทดสอบก่อนเรียน 2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 3. ขั้นทำกิจกรรม 4. ขั้นสรุป / ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5. ขั้นประเมินผล โดยรูปแบบชุดกิจกรรมแนะแนวผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนและผู้วิจัย กระตุ้นการคิดอย่างอิสระ โดยผู้วิจัยเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ (Access Facilitator)

* Department of Graduate Diploma in Teacher Profession , Faculty of Education Chandrakasem Rajabhat University.

** Department of Graduate Diploma in Teacher Profession , Faculty of Education Chandrakasem Rajabhat University.

*** Doctor of Philosophy Program in Interdisciplinary Studies for Development , Faculty of Education Chandrakasem Rajabhat University.

2. คะแนนการประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีค่าประสิทธิภาพเกินกว่าที่ตั้งไว้ 80/80 แบบ E1/E2 แสดงว่าชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามที่ตั้งไว้

3. คะแนนประเมินประสิทธิผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท

ด้านความรู้เรื่องเพศศึกษา พบว่า กลุ่มทดลอง มีความรู้มากกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ด้านเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และหลังการติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลงต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ด้านพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และหลังการติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลงต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: กิจกรรมแนะแนว, การยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์

ABSTRACT

There were 3 main objectives in this research study. It aimed (1) to develop an instructional model emphasizing on giving guidance to make the secondary school students in Chainat restrain their desire to have premature sex , (2) to investigate the efficiency index of the mentioned model, and (3) to evaluate its effectiveness. The third objective was done by means of (3.1) comparing the sexual desire restraints of the students in an experimental group before and after their use of the instructional model as well as in a follow-up study. Besides (3.2) the sexual desire restraints of the students in a control group were compared before and after their use of the instructional model as well as in a following-up study.

The findings can be summarized as follows:

Firstly, there were 5 stages in designing and developing the aforementioned instructional model, viz: 1) Taking a pretest 2) Introducing learning materials, 3) Doing learning activities, 4) Summarizing/Exchanging what were learned and 5) Evaluation. The developed instructional activities focused mainly on

cooperative learning between the students and the researchers and stimulating the students to have free thinking. The researchers acted only as access facilitators.

Secondly, on average the scores from 12 activities of the mentioned model were higher than the set criteria of 80/80 which indicated that the efficiency index of the model was high as predetermined.

Finally, it was found that on average the students in the experimental group had more knowledge on sex education than that of the control group significantly at the level = 0.001. There were the same results on the aspect of the attitudes towards having premature sex and on the aspect of the risk behaviors to have premature sex as follows. There were no statistically significant differences in the pretest between the experiment group and the control group. But in the posttest and in the follow-up study, there was statistically significant decrease at the level 0.001 in the experiment group compared to the control group.

Keywords : Instructional model on giving guidance, Have premature sex

1. บทนำ

ปัจจุบันสถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในช่วง พ.ศ. 2551-2552 เด็กระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์แล้วถึงร้อยละ 37 และยังพบว่า วัยรุ่นหญิงอายุต่ำกว่า 19 ปี มาทำคลอด 69,387 ราย หรือเฉลี่ยวันละ 190 ราย ซึ่งนับเป็นปัญหาที่สำคัญระดับประเทศ เพราะหากไม่ได้รับการแก้ไข จะส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกมากมาย อาทิเช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การทำแท้งและทารกถูกทอดทิ้ง เป็นต้น สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น เริ่มตั้งแต่การจับมือ สัมผัสและเนื้อต้องตัว กอด จูบ และมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกัน การตั้งครรภ์ การมีพฤติกรรมเสี่ยงเรื่องเพศ การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดความรับผิดชอบมักจะนำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา การทำแท้ง การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และการใช้ความรุนแรงทางเพศ ข้อมูลระบบรายงานสภาวะการมีบุตรของวัยรุ่น สถานการณ์การคลอดบุตรของวัยรุ่น ในภาพรวมของประเทศไทย ปี 2554 พบว่า มีการเกิดจากเด็กหญิงอายุต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งถือว่าอยู่ในวัยที่ไม่พร้อมที่จะเป็นแม่ จำนวน 3,676 คน และมารดาที่ตั้งครรภ์และคลอดบุตรอายุน้อยกว่า 20 ปี ทั้งหมดจำนวน 114,001 คน ซึ่งในจำนวนนี้ พบว่า มีแม่วัยรุ่นอายุน้อยที่สุด 8 ปี ในขณะที่พ่อวัยรุ่นอายุน้อยที่สุด 10 ปี (Department of Health, 2010)

ทั้งนี้ จังหวัดชัยนาทจัดได้ว่า เป็นจังหวัดที่มีมารดาอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 0.51 มารดาต่ำกว่าอายุ 20 ปี จำนวน 531 คน ร้อยละ 18.15 ซึ่งมีระดับความรุนแรงเป็นลำดับที่ 16 ของประเทศ จากแผนการวิจัยที่ 3.12 การวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ในกลุ่มเด็กและวัยรุ่น จังหวัดชัยนาท มีสภาพปัญหาที่เด่นชัด คือ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของเด็กและเยาวชน โดยเป็นจังหวัดที่มีอัตรา

การคลอดบุตรของมารดา อายุต่ำกว่า 20 ปี เป็นอันดับ 2 ของประเทศ ในปี พ.ศ. 2551 และเป็นอันดับที่ 8 ในปี พ.ศ. 2552 เป็นอันดับ 5 ในปี พ.ศ. 2553 และจากงานวิจัยของ chularat Nithakon (2013) พบว่า แนวทางในการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรจากกลุ่มตัวอย่าง 20 คน ได้เสนอประเด็นดังนี้ 1) การให้ความรู้ความเข้าใจ โดยเฉพาะการสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ให้รู้จักปฏิเสธเพศตรงข้าม ปลุกฝังค่านิยมการรักษาวลสงวนตัวอยู่ในระดับ มาก 2) ด้านโรงเรียน ครู และอาจารย์ โดยเสนอแนะในเรื่องของบทบาทครู อาจารย์ ให้ทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรมเด็กกลุ่มเสี่ยง และให้ความรู้ด้านเพศศึกษาอย่างจริงจัง ตลอดจนหาวิธีการสอนเพศศึกษาอย่างเป็นระบบ

จากปรากฏการณ์ข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่มีหน้าที่จัดการเรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษามีโอกาสได้รับการอบรมด้านการจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้าน และมีประสบการณ์ในการศึกษาวิจัยในบริบทของเพศศึกษา ประกอบกับมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมมีศูนย์การศึกษาที่ต้องจัดการเรียนการสอนบริการชุมชนที่ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม-ชัยนาท จึงพิจารณาเห็นว่า ควรจะมีบทบาทในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อหาแนวทางนำแก้ปัญหาเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และศึกษาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประเด็นปัญหา และวิธีการส่งเสริมความยับยั้งชั่งใจ ตลอดจนพัฒนารูปแบบชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1. เพื่อพัฒนารูปแบบชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท

2.2. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท

2.3. เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท

1) เปรียบเทียบการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองหลังการทดลองและหลังการติดตามผล

2) เปรียบเทียบการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ของกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองหลังการทดลองและหลังการติดตามผล

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental) ซึ่งมีแบบแผน การทดลองที่ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เทคนิคการทดลองในรูปแบบที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม และมีการทดสอบก่อนและหลัง (Randomized Control Group Pre-test Post-test Design) (Taweerat, Pongrat: 2000 67) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเปรียบเทียบ ดังนี้ เปรียบเทียบการ ยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองหลังการทดลองและหลังการติดตามผล เปรียบเทียบการยับยั้งชั่งใจ ด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ของกลุ่ม ควบคุม ก่อนการทดลองหลังการทดลองและหลังการติดตามผล

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงาน การศึกษาขั้นพื้นฐาน 8 อำเภอ จำนวน 15 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน ขนาดกลาง 6 โรงเรียน และโรงเรียนในระดับเล็ก 8 โรงเรียน ในจังหวัดชัยนาท จำนวนทั้งสิ้น 6,321 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน จำนวน 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 50 คน กลุ่มควบคุม 50 คน โดยมีวิธีการ สุ่มหลายขั้นตอน ดังนี้

1) ใช้การสุ่มแบบช่วงชั้น (Stratified Sampling) ตามขนาดของสถานศึกษา ได้แก่ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ได้มาจำนวน 7 โรงเรียน ประกอบไปด้วย โรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน ขนาดกลาง 2 โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก 4 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 4,371 คน

2) ใช้แบบสอบถามการยับยั้งชั่งใจการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ให้นักศึกษาแต่ละ โรงเรียนทำแบบวัดความยับยั้งชั่งใจตามจำนวนของนักเรียน โดยเปิดตารางของอาร์ วี เกิตซีและ ดี ดับเบิลยู มอร์แกน. (R.V. Krejcie & D.W.Morgan. 1970) ที่จำนวน 4,500 คน ใกล้เคียงกับกลุ่ม ตัวอย่างในข้อ 1 รวม 400 คน และใช้การสุ่มแบบช่วงชั้นแยกโรงเรียนแต่ละขนาด ได้จำนวน นักเรียนดังนี้ โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 160 คน โรงเรียนขนาดกลาง 148 คน โรงเรียนขนาดเล็ก 92 คน และให้ทำแบบสอบถามความยับยั้งชั่งใจในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และเลือก นักเรียนที่มีความยับยั้งชั่งใจต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา เพื่อเข้าร่วมโครงการ

3) ใช้การสุ่มอย่างง่ายและสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมโครงการ จำนวน 100 คน

4) ใช้การสุ่มอย่างง่ายในการคัดเลือกกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 50 คน

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดย วิเคราะห์สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบวัด ความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ประเมินประสิทธิภาพของการใช้ชุดการสอน กิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยใช้สูตรในการหา ประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 เป็นวิธีการที่สามารถชี้วัดประสิทธิภาพของชุด

การเรียนการสอน ได้ทั้งภาพรวมในลักษณะกว้าง และวัดส่วนย่อยเป็นรายจุดประสงค์ ทำให้ได้ผลการวัดที่ชัดเจน นำข้อมูลที่ได้มาเป็นเครื่องตัดสินใจได้โดยไม่ต้องใช้วิธีการอื่นมาประกอบให้เกิดการซ้ำซ้อนอีก เกณฑ์ที่ใช้ คือ E1/E2 อาจเท่ากับ 80/80 (Brahmawong Chaiong,1994.) หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยจะประเมินประสิทธิผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

2.1) คำนวณค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2) วิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา ระหว่างข้อความกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence) (Wanni Kaemket, 2006 : 216-217)

2.3) คำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวโดยใช้สูตร (Brahmawong Chaiong,1988) E1/E2

2.4) สถิติวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดรายข้อ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation : r_{xy}) (Shaughnessy, Zechmeister & Zechmeister. 2000 : 175)

4. ผลการวิจัย

4.1. การพัฒนารูปแบบชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท

รูปแบบชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้รับการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.66 – 1.00 ได้รูปแบบประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรม

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและแลกเปลี่ยนเรียนรู้/ร่วมกันอภิปราย

ขั้นที่ 5 ขั้นทดสอบหลังเรียน

4.2. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท

การประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของแต่ละกิจกรรม รวมทั้งหมด 12 กิจกรรม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตรการคำนวณหาประสิทธิภาพ E1/E2 พบว่า มีค่าคะแนนของประสิทธิภาพตั้งแต่ 81.4

– 96 ซึ่งเกินกว่าตั้งไว้ 80/80 แสดงว่าชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามที่ตั้งไว้

4.3. การประเมินประสิทธิผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท

1) เปรียบเทียบการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองหลังการทดลองและหลังการติดตามผล

ด้านความรู้ คะแนนการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองอยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลองอยู่ในระดับน้อย และหลังการติดตามผลอยู่ในระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่มีความแตกต่างกัน

ด้านเจตคติ ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละระยะเวลาในการทดลอง

ด้านพฤติกรรม คะแนนด้านพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองพบว่า กลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับเสี่ยงมาก หลังการทดลอง พบว่า มีพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับเสี่ยงมาก และหลังการติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับเสี่ยงมาก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001. ส่วนระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่มีความแตกต่างกัน

2) เปรียบเทียบการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ของกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองหลังการทดลองและหลังการติดตามผล

ด้านความรู้ คะแนนการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองอยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลองอยู่ในระดับดี และหลังการติดตามผลอยู่ในดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่มีความแตกต่างกัน

ด้านเจตคติ ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละระยะเวลาในการทดลอง

ด้านพฤติกรรม คะแนนด้านพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองพบว่า กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับเสี่ยงมาก หลังการทดลอง พบว่า มีพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับน้อย และหลังการติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับน้อยมาก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001. ส่วนระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่มีความแตกต่างกัน

3. การวิเคราะห์ผลทางสถิติเรื่องการพัฒนาารูปแบบชุดการจัดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาทของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดด้านความรู้เรื่องเพศศึกษา แบบวัดด้านเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และแบบวัดด้านพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล แล้วทำให้รู้ว่า

ด้านความรู้เรื่องเพศศึกษา พบว่า กลุ่มทดลอง มีความรู้มากกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ด้านเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และหลังการติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ด้านพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และหลังการติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5. อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาารูปแบบชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามข้อค้นพบในช่วงการทำวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

5.1. การพัฒนาารูปแบบชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ผู้วิจัยได้พัฒนาารูปแบบมาจากการหลักการ แนวคิด ในเรื่องของการพัฒนาชุดการสอน ซึ่งเน้นใน 5 ขั้นตอน ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง และได้้นำแนวคิด ตามทฤษฎี ของเอ็ดเวิร์ด เจ.โอคีฟ และเอส.เบอร์เกอร์ (Edward J.O Keefe & Donna S. Berger. 1999) ที่กล่าวถึงการจัดการตนเอง Self Management ว่าเป็นความสามารถในการกำกับดูแลความรู้สึก การกระทำ และการคิดของตนเอง ให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยนำมาผสมผสานกับหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ครูหรือผู้วิจัยเป็นแค่เพียงผู้อำนวยความสะดวก คอยกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดกระบวนการคิด และการวิเคราะห์ ตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างหลากหลาย ผ่านกระบวนการที่เรียกว่า ผู้อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล (Access Facilitator) ในขั้นตอนการทำกิจกรรมผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมที่มีการแลกเปลี่ยนความรู้อยู่ตลอดเวลา จนถึงขั้นสรุปและแลกเปลี่ยนเรียนรู้/ร่วมกันอภิปราย/แสดงความคิดเห็น ผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จากกรณีตัวอย่าง ใบงาน ประสบการณ์เดิม เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกันวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นตามการรับรู้ของแต่ละคนผ่านประสบการณ์เดิมและนำเสนอผ่านกระบวนการกลุ่ม ตลอดจนร่วมกันคิดและสรุปหาประเด็น ที่เหมาะสม เป็นการเชื่อมโยง

ข้อมูลเดิมที่มีอยู่ ผสมผสานกับข้อมูลใหม่ที่เกิดขึ้นขั้นสุดท้าย คือการประเมินผล Assessments ผู้วิจัยได้ใช้การวัดและประเมินผลในแต่ละครั้งของการจัดกิจกรรม โดยได้มีการสร้างแบบประเมินก่อนเรียน และหลังเรียน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบชุดกิจกรรมแนะแนวและประเมินความรู้ เจตคติ และคุณลักษณะด้านการจัดการพฤติกรรมที่มีต่อการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

จากการพัฒนารูปแบบชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมการทดลองในครั้งนี้ มีความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยในด้านความรู้ มีความรู้เรื่องเพศศึกษามากยิ่งขึ้น ด้านเจตคติมีเจตคติด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลง และด้านพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ Supphawadi Puyayuang (1986) อ้างถึงใน Niran Chunsap (2018) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมแนะแนวมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การสนองความต้องการและความใส่ใจของผู้เรียน การส่งเสริมให้เกิดสัมพันธภาพระหว่างครู และนักเรียน มีกระบวนการช่วยเหลือเกี่ยวกับทักษะชีวิต มุ่งให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเอง วิเคราะห์ตนเอง และตัดสินใจด้วยตนเองผ่านกระบวนการแนะแนว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kasemsri Asawasripongton (2013) ที่กล่าวว่า หลังการทดลองพบว่า ประชาชนในเขตจตุจักร มีความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับเพศด้านชีววิทยาถูกต้อง ร้อยละ 41.67 สำหรับรูปแบบการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ประชาชนในเขตจตุจักรหลังการทดลองมีคะแนนการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิจัยยังพบว่า รูปแบบการจัดชุดกิจกรรมแนะแนวมีผลต่อกระบวนการเกิดความยับยั้งชั่งใจ เนื่องจากรูปแบบเน้นการมีส่วนร่วม มีการใช้บทบาทสมมติ และกิจกรรมกลุ่ม โดยได้อ้างอิงรูปแบบการจัดเพศศึกษาของ PATH และนำมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วม จึงทำให้ผลการทดลองเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kasemsri Asawasripongton (2014) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ ความเชื่อทางเพศ ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ การสัมผัส โดยผลรวมของคะแนนการรับรู้ของผู้เรียนเห็นจากคะแนนเฉลี่ยหลังเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและผลการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้าน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรซึ่งผู้วิจัยได้ทำการประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของแต่ละกิจกรรม รวมทั้งหมด 12 กิจกรรม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตรการคำนวณประสิทธิภาพ E1/E2 พบว่า มีค่าคะแนนของ

ประสิทธิภาพตั้งแต่ 81.4 – 96 ซึ่งเกินกว่าที่ตั้งไว้ 80/80 แสดงว่าชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามที่ตั้งไว้

5.3. การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบชุดกิจกรรมแนะแนวที่ ข้อค้นพบจากการทำวิจัย ดังนี้

1) เปรียบเทียบความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท กลุ่มทดลอง โดยใช้แบบวัดด้านความรู้เรื่องเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

ด้านความรู้ คณะแผนการยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ของกลุ่มทดลองสูงขึ้น ทั้งหลังการทดลองและหลัง การติดตามผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการพัฒนารูปแบบชุดกิจกรรมแนะแนวผู้วิจัยได้จัดชุดกิจกรรมแนะแนวที่เป็นข้อมูลในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาตามวัยที่เหมาะสม โดยได้นำรูปแบบการสอนเพศศึกษาตามโครงการแพธ (PATH) ซึ่งผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าร่วมอบรมโครงการนี้อย่างต่อเนื่อง โดยในกิจกรรมจะมีใบงานที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ใกล้ตัว และเหมาะกับวัย จึงทำให้ความรู้ในเรื่องเพศศึกษาในกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น อีกทั้ง ผู้วิจัยได้ใช้สื่อการสอนที่ได้รับความอนุเคราะห์จากสำนักอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข เป็นสื่อสวยงาม อธิบายง่าย ใช้ในการประกอบการทำกิจกรรมการให้ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sathian Chueali, Nongyao Narongsaeng (2007) ที่กล่าวว่า หน่วยงานสถานศึกษา บุคลากร ควรเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับเยาวชน ในการสอนเรื่องเพศศึกษา ด้วยวิธีการจัดกิจกรรม หรือการมีส่วนร่วม ตลอดจนควรจัดทำคู่มือในการสอนเรื่องเพศศึกษาในครอบครัวสำหรับผู้ปกครอง

ด้านเจตคติ คณะแผนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับเสี่ยงมาก หลังการทดลอง พบว่า มีเจตคติด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลงอยู่ในระดับเสี่ยงน้อย และหลังการติดตามผล พบว่า มีเจตคติด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับเสี่ยงน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบชุดกิจกรรมแนะแนวได้นำทฤษฎีหลักการควบคุมตนเอง (Self Management) เข้ามาเป็นแนวคิดในการทำกิจกรรม โดยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมทดลองได้ฝึกกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล การฝึกการแก้ปัญหา การสร้างความมั่นใจในการนำเสนอ การเป็นผู้รับฟัง และมีสัมพันธภาพกับเพื่อนในกลุ่มอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ Somsak Sinthuravej (2007 : 2) ที่กล่าวไว้ว่า บุคคลที่จะสามารถในการจัดการตนเองได้นั้นต้องมีทักษะชีวิต ซึ่งประกอบไปด้วย การตัดสินใจและแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์และมีวิจารณ์ญาณ ความสามารถในการสื่อสารกับบุคคลอื่น ความมีกัลยาณมิตร และสามารถจัดการอารมณ์ตนเองได้ เมื่อสามารถฝึกปฏิบัติได้ก็จะทำให้บุคคลสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองและสามารถควบคุมตนเองทั้งในด้านความรู้สึกรู้สึก การกระทำ และการคิดของตนเองได้อย่างเหมาะสม

ด้านพฤติกรรม คณะแนด้านพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับเสี่ยงมาก หลังการทดลอง พบว่า มีพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลงอยู่ในระดับเสี่ยงน้อย และหลังการติดตามผล พบว่า มีพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลงอยู่ในระดับเสี่ยงน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการทดลองครั้งนี้ รูปแบบชุดกิจกรรมของผู้เรียนจะเน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างอิสระ ในกระบวนการคิด การได้สื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องเพศของเพื่อนในห้องและจากสื่อต่าง ๆ รวมถึงใบความรู้ และที่สำคัญคือการศึกษาจากกรณีตัวอย่าง โดยได้ใช้ใบงาน ใบกิจกรรม สื่อที่เป็นเรื่องใกล้ตัวของผู้เรียน เช่น ช่วยแต่งโมผ้าทางตัน เป็นเรื่องราวที่นักเรียนหญิงสาวท้องและหาวิธีการ ที่จะช่วยเหลืแแต่งโมอย่างไร กรณีความรักในวัยรุ่น และจบด้วยการมีเพศสัมพันธ์แล้วท้อง หรือกรณีการศึกษาโรคติดต่อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นอุทาหรณ์สอนใจ และคอยเตือนใจ ผู้เข้าร่วมการทดลองด้วยเหตุนี้ กลุ่มทดลองจึงเกิดความยับยั้งชั่งใจด้านพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลง ซึ่งการสื่อสารพูดคุยแลกเปลี่ยนกันเรื่องเพศมีผลต่อพฤติกรรม ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้อยู่สอดคล้องกับแนวคิดของ Roger (1976 อ้างถึงใน Department of Health (2010) ที่กล่าวว่า การสื่อสาร พูดคุยเป็นการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ความรู้สึก ความคิด หรือการกระทำต่าง ๆ โดยมีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล พฤติกรรมในที่นี้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมที่แสดงออกโดยเปิดเผย

2) เปรียบเทียบความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท กลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดด้านความรู้เรื่องเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมการทดลองรูปแบบชุดกิจกรรมแนะแนว มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในครั้งนี้มีความรู้เรื่องเพศศึกษาน้อย มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับเสี่ยง และมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับเสี่ยง ทั้งก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในด้านความรู้ นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ผ่านช่องทางต่าง ๆ หรือคุยกับเพื่อนซึ่งอาจจะได้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง หรือคลาดเคลื่อน จึงให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องน้อยลง ส่วนในเรื่องของเจตคติ นักเรียนส่วนใหญ่จะตามกระแสของสังคม ตามเพื่อน พฤติกรรมการเลียนแบบ การหมกมุ่นในเรื่องเพศ จึงทำให้เจตคติเรื่องเพศ โดยเฉพาะเจตคติจึงอยู่ในกลุ่มเสี่ยง เพราะทำตามกระแสนิยม สอดคล้องกับแนวคิดของ Chaowrit Daengson (2009) ที่ได้ศึกษาพบว่า จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาจากการดำเนินการเพื่อป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรยังไม่ประสบความสำเร็จมากนัก ทั้งนี้อาจเพราะมีสาเหตุมาจากมีกลุ่มนักเรียนและกลุ่มวัยรุ่น

บางกลุ่มเท่านั้นที่เข้าถึง หรือมีโอกาสได้อบรมพัฒนาความรู้ ยังมีนักเรียนและวัยรุ่นอีกจำนวนมากที่ยังไม่เข้าถึง ซึ่งอาจเนื่องมาจากฐานความคิดของสังคมไทย ยังมองเรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้าม ยังไม่กล้า ที่จะพูดคุยกันในเรื่องนี้ และไปแสวงหาความรู้จากข้างนอก เช่น สื่อ หรือสอบถามจากเพื่อน ๆ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่อาจจะไม่ถูกต้อง อันจะนำมาสู่ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

3) เปรียบเทียบความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดด้านความรู้เรื่องเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

รูปแบบชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีผลในการพัฒนาด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะสาเหตุ การที่นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว โดยเฉพาะเรื่องเพศศึกษา ซึ่งตามปกติจะค่อนข้างมาพูดกัน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ เราได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สิ่งของตนเอง เคยได้ยิน ได้ฟังมา แล้วนำมาเล่าสู่กันฟัง เพื่อนำไปสู่การชี้แนะ และหาข้อเสนอแนะจากกิจกรรมกลุ่ม ตลอดจนการที่ผู้วิจัยได้ใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสื่อสารด้วย เรื่องราวของวัยรุ่น ซึ่งเป็นที่สนใจ และทำให้นักเรียนมองเรื่องนี้ว่าเป็นเรื่องที่สามารถเกิดได้กับทุกคน ตลอดจนการนำเรื่องราวของวัยรุ่น (Case Study) ที่เป็นตัวอย่างทั้งทางที่ไม่เหมาะสม เสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศ หรือเรื่องราวของรุ่นที่เจอกับปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม เขาต้องเจออะไรบ้าง มีทางออกอย่างไร และเขาจะต้องดำเนินชีวิตอยู่อย่างไร บนการตัดสินใจที่ประกอบด้วยข้อมูล และข้อสารสนเทศต่างๆ

ทั้งนี้รูปแบบชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรยังมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ชื่อว่า SATA MODEL ซึ่งนำหลักแนวคิดดังนี้ S : (Self Management) . A : Access Facilitator) . T :Transfer of learning A : (Assessment) มีขั้นตอนการนำ ไปใช้ ดังนี้

1. ขั้นทดสอบก่อนเรียน ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดก่อนเรียนในแต่ละกิจกรรม

2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

2.1 ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม รูปแบบการสอน บอกวิธีวัดและประเมินผลต่อผู้เรียนให้ได้รับทราบ

2.2 อธิบายถึงความสำคัญของการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา และประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้ เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน

2.2.1 ผู้ดำเนินกิจกรรมชี้แจงรายละเอียดกิจกรรมในแต่ละวัน

2.2.2 ผู้ดำเนินกิจกรรมอธิบายว่าวิธีการดำเนินกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมอย่างละเอียด

3. ขั้นกิจกรรม

3.1 สร้างความคุ้นเคยด้วยการทำกิจกรรมนันทนาการ “ร้องเพลง ลมเพ ลมพัด”

3.2 ร้องเพลงแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 6 กลุ่ม

3.3 แจกใบงาน ใบความรู้ และอธิบายให้ผู้เรียนได้รับทราบ

4. ขึ้นสรุปและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ / ร่วมกันอภิปราย

5. ขึ้นทดสอบหลังเรียน ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังบทเรียนเพื่อประเมินผลหลังเรียนในกิจกรรมทุกครั้ง

ดังนั้นรูปแบบกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยได้นำเสนอในครั้งนี้ จึงส่งผลให้กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมมีผลปฏิบัติการได้ดี เหมาะสม และมีคะแนนเพิ่มขึ้นในด้านความรู้เรื่องเพศ มีเจตคติที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลง และมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลงอย่างเห็นได้ชัด

6. ข้อเสนอแนะการวิจัย

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) โรงเรียนและหน่วยงานที่ดูแลเรื่องเยาวชนควรจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้ และกิจกรรมที่พัฒนาจากงานวิจัยนำไปใช้เพื่อให้เกิดความยับยั้งชั่งใจด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยใช้กิจกรรมที่พัฒนาขึ้นทั้งหมด 12 กิจกรรม ซึ่งประกอบไปด้วย 1. ชื่อกิจกรรม “อย่าเข้าสู่วัยหนุ่มสาว” 2. ชื่อกิจกรรม “สะอาด สดใส ปลอดภัย” 3. ชื่อกิจกรรม “รู้ทัน ป้องกันได้” 4. ไม่มีไม่แท้ “แฟน” 5. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 6. สื่อสารอย่างไรให้ผู้ใหญ่เข้าใจ 7. ชะลอดีกว่ามั้ย 8. จินตนาการรัก 9. ช่วยแต่งโมฟ่าทางต้น 10. เข้มทิศชีวิต 11. รู้จัก คั่นเคย 12. สัมผัสดี สัมผัสไม่ดี

2) รูปแบบและชุดกิจกรรมแนะแนวต้องทำความเข้าใจทุกขั้นตอนและระมัดระวัง ในการใช้ภาษาที่อาจจะทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่เปิดใจ และไม่กล้าแสดงออกในการเข้าร่วมกิจกรรม

6.2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษากลุ่มเป้าหมายทั้งระดับประถม มัธยมต้น และมัธยมปลาย เพิ่มเติม
2) ควรขยายกลุ่มเป้าหมายเป็นเขตภาคกลาง และพัฒนารูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง
3) ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องด้านครอบครัว สังคม และกลุ่มเพื่อนที่มีผลต่อการเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

References

- Asawawongthorn, Kasemsri and Others. (2014). *The Development of a Learning Model on Sex Education to Enhance the Restraint of the People in Jaturak District in Bangkok* (A Research Report). Bangkok: Chandrakasem Rajabhat University.
- Brahmawong Chaiyong. (1994). *"Performance Tests" in Instructional Materials*. Elementary 8 - 15. Unit 490 -493 Type 3 Bangkok: Sahamit Printing Factory.

- Daengson, Chouwarit. (2015). *Small Talks about Sex between Parents and Teenagers in the Northern Part of Thailand* (Master's Degree Thesis). Bangkok: Mahidol University.
- Edwards, Jokeefe & Donna S.Berger. (1999). *Self-Management*. New York : AMACOM.
- Kaemket, Wannee. (2006). *Research Methodology in Behavioral Science*, 2nd Edition. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Nithakorn, Jurarath. (2013). *A Follow-Up Study on a Survey and Solutions of Pre-Mature Pregnancy Problems* (A Research Report). Health Department, Ministry of Public Health.
- Punnawong Supawadee. (1986: 5). *Guidance Psychology*. Faculty of Education thaksin University.
- Reproductive Health Office. (2010). *A Report on Communication about Sex in Thai Families*. Agricultural Cooperatives in Thailand.
- Rogers, Carl R. (1976). *Client Centered Therapy*. Boston : Houghton Company.
- Sinthuravej, Somsak. (2007). *Moving towards the Quality of Education*. Bangkok: Thai Wattanapanit Printing Co.
- Taweerat, Poungrat. (2000). *Research Methodology in Behavioral and Social Sciences*, 4th Edition. Bangkok: Educational and Psychological Testing Bureau, Sri Nakharinwirot University.